

zaterdag 27 januari 2018

Candida Thompson & Friends

Candida Thompson viool
Peter Verduyn Lunel fluit
Mick Sterling cello
Asdis Valdimarsdottir altviool

Maurice Ravel ^{1875 – 1937}

Sonate voor viool en cello
Allegro
Très vif
Lent
Vif

Ludwig van Beethoven ^{1770 – 1827}

Serenade voor fluit, viool en cello in D, OPUS 25
Marcia Allegro (4/4)
Adagio (3/4)
Menuetto Allegretto (3/4)
Adagio – Scherzo Allegro molto
Adagio
Allegro molto
Adagio, in D minor (2/4)
Allegretto alla Polacca, in F major (3/4)
Andante quasi allegretto (2/4)
Variation 1
Variation 2
Variation 3
Variation 4 (2/4)
Allegro (6/8)
Tempo I (2/4)
Marcia Allegro (4/4)

Wolfgang Amadeus Mozart ^{1756 – 1791}

Fluitkwartet in D, KV 285

Huischroniqueur Herbert van Hasselt houdt na afloop van dit concert een pilaarpraatje. Verwacht prachtige anekdotes over de roemruchte geschiedenis van Amsterdam, de Noorderkerk en natuurlijk muziek. Herbert was voorheen directeur van de Amsterdamse Oude Kerk

Na afloop van het concert bieden wij u graag een kopje koffie of thee aan in de kerk!

Candida Thompsons meest recente cd opname met Amsterdam Sinfonietta is *The Bohemian Album*. Op deze opname voor het label Channel Classics word de romantische Serenade van Antonin Dvorak gecombineerd met twee verrassende werken uit de jaren twintig van Pavel Haas en Erwin Schulhoff. In de eerste week van de release werd de cd verkozen tot 'cd van de week' door Classic FM in Groot Brittanië. De combinatie van werken op deze opname is kenmerkend voor de programmering van Amsterdam Sinfonietta. De vorige opname die Candida Thompson met Amsterdam Sinfonietta maakte betrof Beethovens *strijkkwartet opus 135* en Waltons *Sonate voor Strijkers*. Deze opname werd international geprezen, werd verkozen tot 'cd of the Month' door Gramophone Magazine en 'Recording of the Week' door BBC Music. In het Nederlandse tijdschrift Luister ontving deze opname een tien.

Candida Thompson speelt al van jongs af aan kamermuziek en heeft veel ervaring met strijkorkesten en kamerorkesten. Ze leidde stijkorkesten in Scandinavië, Nederland en Groot Brittanië. Ze speelde kamermuziek met musici als Isaac Stern, Bruno Giuranna, Frans Helmerson, Janine Jansen en Julian Rachlin. Voorts speelde ze op festivals als het Kuhmo Festival (Finland), Gubbio Festival (Italië), International Chamber Music Festival (Holland), La Musica, (VS). Samen met de pianist David Kuyken gaf ze vele recitals en nam ze een cd op met Nederlandse vioolsonates.

Candida Thompson speelde als soliste met onder meer het Kamerorkest van Moskou, het English String Orchestra, het Radio Kamerorkest (Nederland), en het Orkest van het Oosten en Camerata Nordica (Zweden). Recentelijk was ze gast in de Zaterdagmatinee-serie in het Concertgebouw.

Candida Thompson is sinds 2003 als artistiek leider verbonden aan Amsterdam Sinfonietta. Dit strijkorkest is in 1988 opgericht en speelt met tweeëntwintig strijkers. Onder haar leiding treedt het orkest op met als overtuiging dat het gehele orkest het hoogste kan bereiken als elke musicus een maximale inzet en verantwoordelijkheid toont. In het recente verleden speelde Amsterdam Sinfonietta zowel in binnen- als buitenland met solisten als Murray Perahia, Thomas Hampson, Maxim Vengerov, Christianne Stotijn, Martin Frost en Gidon Kremer. Het orkest hecht ook aan hedendaagse muziek en gaf opdrachten aan onder meer HK Gruber, Aulis Sallinen, John McCabe en Michel van der Aa.

Candida Thompson studeerde, eerst prive en later aan de Guildhall School of Music, bij David Takeno. Na haar diploma studeerde ze verder aan het Banff Arts Centre in Canada.

Sinds 1992 woont ze in Amsterdam. Momenteel be-speelt ze en viool van Guarneri del Gesù

Mick Stirling studeerde cello aan de Guildhall School of Music bij Leonard Stehn en Raphael Wallfisch. Hij vervolgde zijn studie in het Banff Centre, Canada en met Lawrence Lesser aan het New England Conservatory in Boston, VS. Andere belangrijke mentoren waren David Takeno, Hans Keller, Louis Krasner, Eugene Lehner, Colin Carr en Bernard Greenhouse. Van 1989 tot 1997 was Michael de cellist van het Ensemble Modern in Frankfurt, Duitsland. Hij was ook acht jaar lang lid van het Raphael Ensemble (strijkers-sextet, Londen) dat veel cd's voor Hyperion opnam.

In 1997 trad hij toe tot het Brindisi-kwartet in Londen, waar hij negen jaar woonde en werkte. Gedurende deze periode speelde hij met vele kamermuziekgroepen en als gastprincipe cellist bij verschillende orkesten, waaronder: The Philharmonia Orchestra, London Symphony Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra, London Philharmonic Orchestra, English Chamber Orchestra, en The Scottish Chamber Orchestra. Mick verhuisde in 2004 naar Amsterdam en werd eerste cellist van het Radio Filharmonisch Orkest. Hij was jarenlang een vaste gast van het Kamerorkest van Europa. Michael is ook lid van Nieuw Amsterdams Peil, The Quimias String Trio en speelt in het algemeen veel kamermuziek. Hij nam het celloconcert op van Hindemith (*Kammermusik no. 3*) voor RCA met Marcus Stenz en het Ensemble Modern, dat de Duitse Critics Prize won.

Ásdís Valdimarsdóttir werd geboren in Reykjavik, IJsland. Haar altvioolstudies brachten haar naar de Juilliard School in New York, waar ze voornamelijk studeerde bij Paul Doktor, William Lincer, Felix Galimir en het Juilliard Quartet. Na haar studie VM en MM behaalde ze haar studie aan Detmold, Duitsland bij Nobuko Imai.

Ásdís was een van de oprichters van het Miami String Quartet, de belangrijkste altviool van de Deutsche Kammerphilharmonie Bremen en een frequente gast van het Kamerorkest van Europa en het Ensemble Modern voordat ze toetrad tot het Chilingirian String Quartet 1995. Ze was hun violist tot 2003. Ze is nu gevestigd in Amsterdam en geniet van een mix van kamermuziek en solowerk. Ze is uitgenodigd op vele prestigieuze muziekfestivals over de hele wereld en doceert altviool aan The Royal Northern College of Music, Manchester.

Tijdens zijn studie begon **Peter Verduyn Lunel** zijn loopbaan als solofluitist bij het Heidelberger Kammerorchester, waarna hij gevraagd werd door het Radio Symfonie Orkest. Tegenwoordig is hij eerste fluitist bij Het Gelders Orkest. Regelmatig gasteert hij ook bij andere orkesten, zoals het Amsterdam Sinfonietta, het Mahler Chamber Orchestra en Rotterdams Philharmonisch Orkest.

Ook als solist is Peter Verduyn Lunel regelmatig te beluisteren. Als zodanig maakte hij diverse tournees door Europa en Noord-Amerika. Op de traverso trad hij in Frankrijk op met de beroemde Franse mezzosopraan Nathalie Stutzmann en haar ensemble Orpheo 55. In 2014 speelde hij samen met Olivier Patey en het Amsterdam Sinfonietta de Nederlandse première van *Warum* voor fluit, klarinet en strijkorkest van de Russische componiste Sofia Gubaidulina.

Daarnaast heeft hij ook in de kamermuziek naam gemaakt met een breed georiënteerd repertoire. Zo speelde hij samen met pianisten als Klara Würtz, Bernd Brackman en harpiste Lavinia Meijer, richtte het Lunel Kwartet op, en vormt samen met Thomas Beijer en Lars Wouters van den Oudenweijer, het Breitner Trio.

Het is de afwisseling van het repertoire en bezetting, en het combineren van parallele kunstvormen, die Peter inspireren en die en die hem uitnodigen steeds weer nieuwe muzikale wegen te onderzoeken en te bewandelen.

Maurice Ravel Sonate voor viool en cello

Ravel was geen veelschrijver. Elke noot werd door de Franse Bask op een goudschaaltje gewogen. Twee jaar lang sleutelde de componist aan de sonate voor de ongebruikelijke bezetting van viool en cello. 'Mijn jongere collega, Darius Milhaud', zo merkte de componist met enige (zelf)spot op, 'zou in dezelfde tijd vier symfonieën, vijf strijkkwartetten en diverse gedichten van Paul Claudel hebben getoonzet.' Het eerste deel van de sonate ontstond in 1920. Aanleiding was een speciaal nummer van het tijdschrift *La Revue musicale*, dat geheel was gewijd aan de kort tevoren overleden Claude Debussy. De bijlage bij deze uitgave bevatte tien korte hommages van verschillende componisten aan de grote muziekvernieuwer. Ravel was een van hen. Hij stuurde het openingsdeel (*Allegro*) van een sonate voor viool en cello in, die hij pas later zou voltooiën. Bewust haakte Ravel in op een actuele door Debussy ingezette trend richting een 'lineaire' klanktaal (koele melodielijnen, gevat in een cyclische structuur en ingevuld door een glashelder kleurpalet, nadrukkelijk zonder laatromantische, gelaagde harmonieën).

In het *Allegro* weven de instrumenten een grillig spinsel van zilveren draden, die hoorbaar een melodische samenhang hebben, zonder dat de toehoorder er echter een klassieke sonatevorm met hoofd- en nevenmelodieën in kan herkennen. Het is pure, herfstige muziek, waaruit zich halverwege even een speelse melodie ontwikkelt, die in het vervolg weer oplost in het emotionele weefsel van motieven. *Très vif* is een super alert scherzo, met messcherpe pizzicati en soms een tikje Jiddisch accentje. Het derde deel (*Lento*) is een rustig adagio. De cello draagt een bedachtzame melodie voor. De viool schaart zich bij het gepeins. De muzikale intensiteit van het gepieker groeit en neemt simultaan ook weer af zonder dat de stemmen op enig moment daadwerkelijk in elkaar opgaan. Zulke kille dissonanten, die dit gesomber oplevert, had men van Ravel nog nooit eerder gehoord. Een reflex van de verschrikkingen van de 1e wereldoorlog? Het vierde deel (*Vif avec entrain*) is een vitaal spelstuk op een vrolijk rondothema en gelardeerd met pittige dynamische wisselingen. Het cyclische karakter van de sonate wordt hoorbaar wanneer de melodische lijnen uit het eerste deel weer terugkeren.

Ludwig van Beethoven Serenade voor fluit, viool en cello

In het Wenen van 1792 is de jonge Van Beethoven dé nieuwe ster aan het firmament. Mozart is niet meer, papa Haydn verkeert in Londen. Voor het aanstormende genie gaan de salondeuren van het establishment wagenwijd open. Voor hen componeert hij aanvankelijk verstrooingsmuziek in de klassieke stijl van zijn voorgangers. Een serenade bijvoorbeeld voor fluit, viool en cello. Een eenvoudig, licht verteerbaar werk, vol elegance. Het stuk begint met een opgewekte Entrata. *Allegro*. Hoera, het trio stelt zich voor. Het concert kan beginnen! Het tweede deel, een zoetgevooid menuet, getiteld *Tempo ordinario d'un Minuetto*, heeft een hoog pruikegehalte. Sluit de ogen en bedenk hoe de keurig uitgedoste dames en heren deftig op de maat door de salon bewegen. Gelukkig zijn er grappige tussendoortjes, waarin zich (wellicht) enige amoureuze frivoliteiten kunnen afspelen. Het *Allegro molto* heeft al iets van het eigenzinnige, ritmisch geprononceerde Beethoviaanse.

Dat hij de kunst van het variëren meester is, etaleert de componist in het *Andante con variazioni*. Op een zangerig thema laat Van Beethoven drie speelse variaties horen. Het deel eindigt met een schalkse knipoog. Het galopperende *Allegro scherzando e vivace* (met trio) is voorbij voor je het weet. Het laatste deel bestaat uit een dromerig *Adagio*, zonder onderbreking gevolgd door een aanstekelijk rondo, *Allegro vivace e desinvolto*, met een daverend slot.

Wolfgang Amadeus Mozart Fluitkwartet in D

Het driedelige voor fluit en strijktrio in Mannheim gecomponeerde kwartet in D stamt uit 1777. Wolfgang Amadeus Mozart schreef het werk in opdracht van een Duitse arts, Ferdinand De Jean genaamd, die kennelijk voldoende geld als chirurg in dienst van de VOC had verdiend om het zich te kunnen permitteren om als amateurfluitist drie fluitconcerten en zes fluitkwartetten voor zichzelf te bestellen. Het sprankelende opus verraadt op geen enkele wijze dat Mozart eigenlijk helemaal niet zo gesteld was op de fluit. Nee, die weerzin kwam pas later. Van de zes kwartetten zouden er niet meer dan vier tot stand komen. Ook een derde fluitconcert is nimmer uit Mozarts pen gevloeid. De Jean was niet bijster tevreden. Hij scheepte Mozart met minder dan de helft van het oorspronkelijk overeengekomen honorarium af. Mozart had er vreselijk de schurft over in.

Het sprankelende *Allegro* lijkt 'aus einem Guß' opgetekend. De inspiratie van het elegante *Adagio* met de lyrische fluitmelodie boven haast ononderbroken pizzicati in de strijkers is buitengewoon. En het aanstekelijke refrein van het Rondo blijft ook na afloop in het hoofd doorzingen.

HAN VAN TULDER (www.hanvantulder.nl)

Muziek in de Noorderkerk:

de perfecte zaterdagmiddag in hartje Amsterdam.

Doe boodschappen op de biologische Noordermarkt, eet de beste appeltaart van Amsterdam bij Café Winkel en geniet van een uur concert in de Noorderkerk.

Volgende Noorderkerkconcerten

3 februari Alma Quartet

10 februari Britten Jeugd Strijkorkest

De Noorderkerkconcerten worden mogelijk gemaakt door:

AF amsterdams
AK fonds voor de
kunst

FONDS
PODIUM
KUNSTEN
PERFORMING
ARTS FUND NL

PRINS BERNHARD
CULTUURFONDS
De kunst van het geven

J.C.P. STICHTING
jong talent, cultuur & podia

BERGH STOOP & SANDERS
ADVOCATEN
Het Kersjes Fonds

PRINSELIJK
GEBONDEN

MET DANK AAN: Dille en Kamille, De Boerenmarkt en alle vrienden van de Noorderkerkconcerten.

Noorderkerkconcerten is zeer erkentelijk voor de steun van de leden van de Noorderkring

noorderkerkconcerten

/nkconcerten

noorderkerkconcerten.nl

info@noorderconcerten.nl

020 620 4415